

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Kvinder

Citation: Larsen, Karl: "Kvinder", i Larsen, Karl: *Kvinder*, Gyldendalske Boghandels Forlag, 1889, s. 139. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_02-shoot-idm139822170745280/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Kvinder

FRUEN.

Men hvis jeg nu ikke kunde det denne Gang?

OBERSTEN.

Saa maatte jeg miste min Hustru med.
Og det har jeg vel allerede gjort?

WILLIBALD

(kaster sig i dybeste Fortvivlelse i en Stol med Hænderne op for Ansigtet).

FRUEN.

Hvad mener Du med det, Rathen?

OBERSTEN

(meget langsomt).

Jeg mener, at jeg i Dag ogsaa har set, at min Hustru og jeg har levet vort Liv hver for sig med vore Tanker. Og hvad jeg levede paa, har Du bare levet i — det blev aldrig til nogen Religion for Dig.

FRUEN.

Jeg har vist gjort min Pligt og fulgt Dig i et og alt.

OBERSTEN.

Ja — indtil den Dag, Prøvelsen kom.

FRUEN.

Og Du tror, der aldrig har været Fristelser

for mig, som jeg betvang af Hensyn til Dig og mit Barn?

OBERSTEN.

Det faldt det mig vel aldrig ind at tvivle om. Men nu er det denne Prøvelse, Du ikke vil bære sammen med mig. Rammer den maaske ikke ogsaa mig?

FRUEN.

Men Du har alt det meget andet. Og jeg havde kun min Dreng.

OBERSTEN

(med lav Stemme).

Og paa mig tænker Du slet ikke?

FRUEN.

Jeg forstaar Dig ikke, Rathen. —

OBERSTEN

(meget stille).

Jeg føler nu, at jeg staar ganske ene mellem Mennesker. Men jeg staar ogsaa Ansigt til Ansigt med mit Ansvar og med min Gud. Jeg har selv ikke længere noget Valg. —

FRUEN

(synker sammen i hulkende Graad).

WILLIBALD

(retret mod Obersten, med sammenbidt Stemme, i stram, tjenstlig Tone).

Fader, har Du endnu noget at sige mig?